

FAJNOVKY

MÁME VŠETKY NOVINKY

ROZHOVOR SO ŠPECIÁLNOU PEDAGOGIČKOU

JESENNÉ FOTENIE

PRVÁČIKOVIA

SVIATOK VŠETKÝCH SVÄTÝCH

KONCERT NA NAŠEJ ŠKOLE

ZRUČNE NA BICYKLI

DOD V KNM

a veľa iného ...

Milí naši čitatelia,

v tomto školskom roku sme sa rozhodli podávať Vám novinky z našej školy nielen formou krátkych článkov na školskej stránke ale aj prostredníctvom nového školského časopisu.

Prvým krokom k tomu, aby vôbec mohol vzniknúť bolo nájsť ochotných žiakov alebo žiačky, ktorí sa vrhnú do vôd žurnalistiky. Podarilo sa nám vytvoriť redakčnú radu z rôznych ročníkov, čo je veľmi úspešný začiatok. Dievčatá z druhého stupňa sa vrhli do práce s radosťou a preto Vám môžeme predstaviť prvé číslo nášho časopisu FAJNOVKY.

Sledovali sme novinky a udalosti na prvom aj druhom stupni. Našej pozornosti neušli noví žiaci našej školy, výlet deviatakov na Deň otvorených dverí, blížiac sa jesenné prázdniny, novinky zo sveta a vlastná tvorba našich žiakov. Dúfame, že si je prázdniny spríjemníte aj čítaním, ktoré sme pre Vás pripravili a už teraz pracujeme na vianočnom čísle.

Obsah

Autorky	4
Zahráli sme si florbal... ..	6
Prečo práve vretenice?.....	7
Spolu cestujeme do neznáma.. ..	8
Prvý stupeň.....	8
Druhý stupeň.	9
Dušičky	10
Dušičky a cirkev.....	11
Naši veľkí prváci	12
Rozhovor	14
Ako sme boli na predstavení... ..	16
DOD v Kysuckom Novom Meste	17
Kde by ste chceli žiť?	18
Jesenné fotenie	20
Zručne na bicykli	22

Autorky**LAURA REMIŠOVÁ****TRIEDA 5.A**

Rada kreslím, hrám sa a vyrábam DIY. V škole mám rada matematiku a biológiu. Vo voľnom čase som s kamarátmi vonku, alebo sa hrám spoločenské hry. Pre väčšinu to bude vyzerať čudne, ale rada chodím aj do školy. A čo nemám rada? Ľudí, čo sa stále hádajú a vytvárajú dusnú atmosféru.

Moje záľuby sú šport, čítanie a kreslenie. Moje obľúbené školské predmety sú biológia a výtvarná výchova. Moje obľúbene zvieratá je kôň.

TRIEDA 6.A**TAMARA KVAŠNOVSKÁ**

Pochádzam z Horného Vadičova. Vo voľnom čase si rada čítam knihy a kreslím. Moje obľúbené ročné obdobie je leto, lebo je to čas plný zábavy, slobody a vylomenín. Takmer každý deň, až do zotmenia chodím na prechádzky, cvičím alebo sa hrávam s Dorou, mojou Border Coliou Blue Merle. Mám aj ryby, prednedávnom mi jedna zomrela - Ružena Veľká. Určite mala psychické problémy.

Keď sa náhodou poctivo nepripravujem do školy, rada pozerám seriály a čítam knihy. V prípade pekného počasia si rada užijem aj prechádzku v prírode.

LAURA ĎURČOVÁ**TRIEDA 6.A****EMA KÁČERÍKOVÁ****TRIEDA 6.A**

Medzi moje záľuby patrí kreslenie, beh a vyrábanie rôznych vecí. V škole mám najradšej hudobnú, výtvarnú a informatiku.

LUCIA BEREŠÍKOVÁ**TRIEDA 5.A**

Rada chodím von s kamarátmi. Bývam v Dolnom Vadičove. Patrím do najbláznivejšej triedy. Moje obľúbené zvieratá sú kone.

ALEXANDRA JACKOVÁ**TRIEDA 5.A**

Autorky

TRIEDA 6.A

Medzi moje záľuby patrí počúvanie hudby a kreslenie. Moje obľúbené predmety sú matematika, informatika a výtvarná výchova. Doma mám miláčikov psíčka a mačičku.

SOFIA ŠUBOVÁ

Mám rada špagety a pizzu a nemám rada sychravé dni. Voľný čas rada trávim so svojím psom Athosom.

ELIŠKA DOVALOVSKÁ
TRIEDA 6.A

Medzi moje záľuby patrí kreslenie, spev a šport. Obľúbené predmety v škole sú chémia, slovenský jazyk a telesná výchova. Vo voľnom čase rada trávim čas so svojou rodinou.

TRIEDA 7.A
ANETKA BEREŠIKOVÁ
KAROLÍNA ČELKOVÁ
TRIEDA 7.A

Navštevujem hasičský krúžok, ktorý mám veľmi rada. Najobľúbenejšie predmety sú chémia, matematika a telesná výchova. Tiež hrám na akordeón.

Hrám na klavír a gitaru. Rada čítam fantasy literatúru. Okrem toho medzi moje záľuby patrí počúvanie hudby, kreslenie a pestovanie rôznych botanických zázrakov. V akváriu chovám svoje rybky.

BARBORA JANČIOVÁ
TRIEDA 8.A

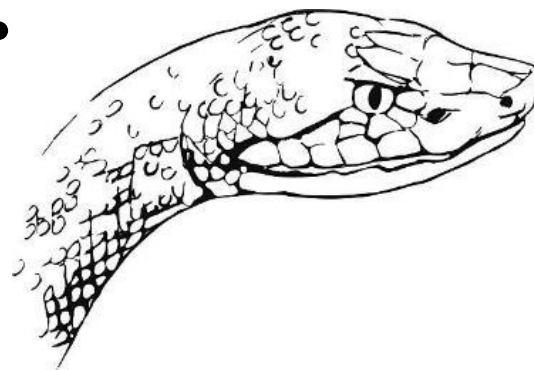
Vo voľnom čase si rada kreslím, športujem. Moje obľúbené predmety v škole sú slovenský jazyk, telesná výchova, dejepis. Rada trávim taktiež čas so svojou rodinou a priateľmi.

TRIEDA 7.A
NINA KÁČERÍKOVÁ

Autorka článku: Sofia Šubová

Zahráli sme si florbal...

Našu školu navštívili Vretenice.

Nešlo však o žiadne plazy ale o florbalistky ŠK Vretenice.

Tí, ktorí nevedeli sa dozvedeli, že florbal je kolektívny šport podobný pozemnému hokeju. Florbal sa pôvodne vyvinul v USA, kde sa začal hrať v polovici 50. rokov. Neskôr ho preniesli švédski študenti do vlastnej krajiny pod názvom inebandy. Ďalšou krajinou, kde sa florbal rozšíril bolo Fínsko a následne Švajčiarsko. Švajčiarsky florbal sa však od švédskeho líšil tým, že brankár mohol používať hokejku. Oficiálne pravidlá boli kodifikované v septembri 1983.

Vretenice z Radole prišli na tento šport nalákať nových spoluhráčov a spoluhráčky.

Dievčenský florbal v Radoli vznikol začiatkom roku 2018. S myšlienkou na vznik florbalového oddielu pre dievčatá prišli tréneri Miroslav Kocúr a Zdenko Šidlo. Na spoločnom stretnutí s riaditeľom ZŠ s MŠ Mgr. Vladimírom Hromádkom a starostom obce Ing. Antonom Tkáčikom sa 9. januára 2018 dohodli, že vytvoria podmienky, aby konečne aj dievčatá v Radoli mali svoj šport.

Mnohých zaujímalo, prečo sa športový tím volá podľa zvierat'a, ktoré sa len plazí a nevzbudzuje pozitívne emócie.

Prečo práve vretenice?

Florbal patrí medzi športy, kde je tradícia využívať v názvoch klubov, alebo aspoň využívať ako klubové symboly rôznych živočíchov. Samozrejme, obľúbené sú živočíchy, ktoré majú poriadne zuby, pazúry, zobák alebo aspoň žihadlo, aby bolo zrejme, že ide o tím, ktorému by sa menej odvážny súper mal radšej vyhnúť.

Dominantou Radole je majestátny Vreteň, športová hala sa nachádza pod Vreťňom a tak má meno klubu dva významy. Vretenice odkazujú na to, že náš florbalový team patrí pod Vreteň a zároveň naše dievčatá nedarujú súperkám ani jednu loptičku „zadarmo“, veď kto by sa ľahkovážne pustil do súboja s toľkými „Vreťenicami“.

Samozrejme, mnohí žiaci z našej školy si florbal vyskúšali priamo na našej chodbe. Každý bol za svoj úspech odmenený a mnohých šport zaujal natoľko, že sa stanú novými Vreťenicami.

Autorka článku: Laura Remišová

Spolu cestujeme do neznáma..

Prvý stupeň.

Chytlivé tóny a krásny spev sa ozýval našou školou v piatok, dňa 06.10.2023.

Hudobná produkcia LeTart, ktorej súčasťou je spevák skupiny AYA Boris Lettrich, si v doobedňajších hodinách odohrala hneď dva koncerty.

Prvý stupeň počas koncertu cestoval spolu s piesňami po celom Slovensku a načrtoval aj jeho bohatú históriu. Žiaci sa zoznámili aj rôznymi povestami a legendami, zasúťažili si v kvízoch a samozrejme si aj spoločne zaspievali.

Druhý stupeň.

Druhý stupeň absolvoval koncert na vážnejšie a hlavne súčasné témy. Názov bol príznačný – Medzi nami.

Sme rôzne generácie, ktoré spolu denno denne prichádzajú do kontaktu. Musíme sa naučiť spolunažívať. Naučme sa pochopiť, že odlišnosť MEDZI NAMI je v poriadku, každý sme svoja vlastná osobnosť.

Vďaka hravým vizuálnym animáciám, ktoré boli premietané i na zadnej projekcii predstavenie zaujalo, zabavilo a s ľahkosťou otvorilo témy ako sú: VZNIK SLOVENSKA, ŽIVOT V OBDOBÍ SOCIALIZMU, SLOVENSKE OSOBNOSTI, GLOBALIZÁCIA, EXTRÉMIZMUS a mnohé iné...

**„Budte zmenou, ktorú chcete vidieť vo svete.“
– Mahátma Gándhí**

Ani žiaci druhého stupňa sa nenechali zahanbiť a dokázali, že ovládajú naše dejiny a zvládli všetky kvízové otázky.

Dušičky

Sviatky všetkých svätých

„Podľa všetkého prebiehali podobne ako pohrebné rituály – na hroboch sa hodovalo, pilo a tancovalo s maskami, pričom sa inscenovala symbolická bitka so zlými duchmi.“

Aj takto pre nás už bizarne si uctievali zosnulých naši predkovia, pričom zvyky starých Slovanov vyzerali nejak takto :

„Pamiatka zosnulých sa u predkresťanských Slovanov konala niekoľkokrát ročne, prvýkrát to bolo štyridsať dní po pohrebe, druhýkrát na výročie smrti“

Takto hovoria o našich predkoch kulturológovia.

Aký je však ich skutočný význam?

Dušičky nahradili pôvodný slovanský sviatok **Samhain**.

Bolo tomu tak kvôli tomu , že zrovna v rovnaký deň končil keltský rok . Na hroboch nechávame sviečky, živé, ale aj umelé kvety a iné predmety. Najtradičnejšie sú však sviečky a živé kvety ktoré majú symbolizovať večný život.

Starí Slovania verili v kolobeh života a smrti. Smrť oslavovali rovnako ako život a kar vôbec nebol smutnou udalosťou.

Verili dokonca, že človek po smrti zostáva v stave medzi životom a smrťou 40 dní. Počas tohto obdobia rozprávali o zosnulom, spomínali na jeho dobré skutky a ak mu niekto za života ukrivdil, mohol ho poprosiť o odpustenie.

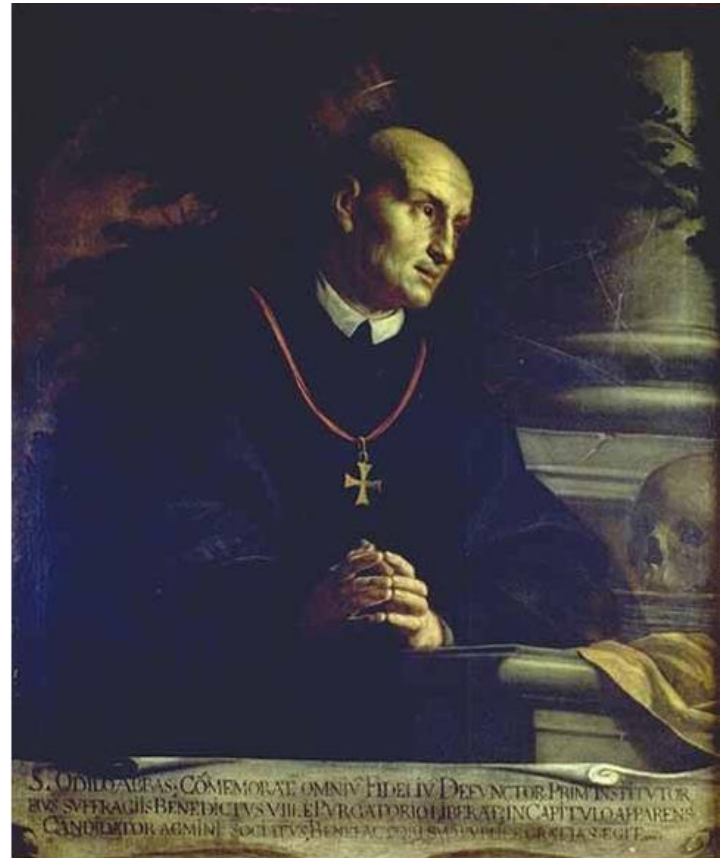

Dušičky a cirkev

Od roku 1994 je 1. november na Slovensku dňom pracovného pokoja. Modlia sa ku svätým. Cirkev oddávna spája s týmto sviatkom nádej na vzkriesenie.

Začiatky slávenia Sviatku všetkých svätých siahajú do 4. storočia po Kristovi. Svätý Efrém Sýrsky a sv. Ján Zlatoústý už poznali sviatok všetkých svätých mučeníkov, ktorý sa slávil 13. mája, prípadne prvú nedeľu po Turícach.

Spomienku na všetkých verných zosnulých zaviedol v roku 998 opát Odilo v benediktínskom kláštore Cluny.

Francesco Andreani, San Odilone di Cluny, 1730-51, Pinacoteca Comunale, Cesena

Prvého novembra večer začali vyzváňať a spievať žalmy za mŕtvych a na druhý deň slúžiť zádušnú omšu. Tento zvyk sa v priebehu 11. storočia rozšíril v celej západnej cirkvi. Na znak nesmrteľnosti duší a Božieho milosrdenstva ľudia na cintorínoch zapalujú sviečky.

Spôsob uctenia si našich predkov sa za desiatky rokov výrazne zmenil. Avšak zámer zostal rovnaký. Uctiť si pamiatku osôb a skutkov ktoré vykonali. Dnes už sa môžeme len s odstupom času pozeráť na pre nás zdanlivo bizarné praktiky našich predkov .

Autorka článku: Tamara Kvašňovská a Aneta Berešiková

1.A

Naši veľkí prváci

Začiatok septembra neznamenal len začiatok nového školského roka ale aj úplne nový štart v živote najmenších žiakov našej školy. Prváčikovia sú rozdelení do dvoch tried, čo im umožňuje lepšie spoznávať nové prostredie a rýchlejšie sa mu prispôbiť po období škôlky. My sme sa vydali zistiť ako sa im zatiaľ v škole páči.

Spýtali sme sa našich prváčikov mnohé otázky. Zistila som, že príchod do 1A.triedy veľa zmenil.

R: Ako sa Vám páči v škole ?

Prváci: Dobre, je to tu super.

R: Ktoré predmety Vás najviac bavia ?

Prváci : Slovenský jazyk, svet práce, telesná výchova.

R: Každý deň sa tešíte do školy alebo nie?

Prváci: Áno.

R: Čo sa Vám na škole nepáči?

Prváci: Chceme mať dlhšie prestávky a kratšie hodiny.

R: Našli ste si v škole nejakých nových kamarátov?

Prváci: Áno.

R: Páči sa Vám vaša trieda?

Prváci: Áno.

1.B

V 1.B sme žiakov pýtali rovnaké otázky ale dostali sme iné odpovede napr. na ich obľúbené predmety.

Pýtala som sa mnohých prvákov na otázky a zistila som, že sa im v škole veľmi páči. Niektorí síce chceli zostať v materskej škole, ale hneď keď prišli do školy sa im zapáčila. Ich obľúbené predmety sú slovenský jazyk, anglický jazyk a výtvarná výchova.

Sú veľmi spokojní so svojou pani učiteľkou. Ani hračky z materskej školy im nechýbajú. Učenie v škole ich baví a cez prestávku sa radi rozprávajú so svojimi kamarátmi.

Na začiatku školy bolo pre nich najťažšie písanie, anglický jazyk a slovenský jazyk, ale neskôr si na učenie zvykli. Doma pri učení im pomáha mama, otec a sestra.

Dúfame, že naším prvákom sa bude aj naďalej v škole dariť a budú do nej chodiť s radosťou.

Autorka článku: Alexandra Jacková a Lucia Berešíková

Rozhovor

s Mgr. Miroslavou Kubincovou, špeciálnou pedagogičkou

V utorok 10.10. sme vyspovedali našu špeciálnu pedagogičku Miroslavu Kubincovú, ktorá je od novembra minulého roka posilou pre pedagogický zbor našej školy. Nazreli sme aj do jej „pracovne“, ktorá sa nazýva snoezelen. Čo to vlastne je a oveľa viac sa dočítate v našom rozhovore.

R: Čo je vlastne úlohou špeciálneho pedagóga?

M: Školský špeciálny pedagóg je na základnej škole pre žiakov preto, aby žiakom (i rodičom) účinne pomohol a tak sa im úspešne učilo, dobre sa v škole cítili, zažívali úspech v kolektíve žiakov, prežívali radosť zo školskej práce a tak z nich vyrástli zdravé a harmonické osobnosti.

R: Prečo ste išli študovať za pedagogičku?

M: Lákala ma práca s deťmi.

R: Baví vás táto práca?

M: Veľmi.

R: Ako sa tu cítite?

M: Fantasticky.

R: Stretli sme sa s vami v miestnosti, ktorú môžu žiaci s vami navštevovať. Čo to vlastne ten snoezelen je ?

M: Nejde len o miestnosť ale je to zároveň metóda práce so žiakmi v príjemnom prostredí, ktorá ponúka širokú škálu zmyslových skúseností. Snoezelen miestnosť využívame nielen pre relaxáciu, ktorá je veľmi dôležitá, ale aj ako miestnosť vzájomného stretnutia, priestor dôvery, bezpečia, upokojenia a uvoľnenia.

R: Kto môže vyhľadať pomoc špeciálneho pedagóga?

M: Každý. Naozaj každý, kto cíti, že by to potreboval alebo je len zvedavý, môže za mnou prísť a spolu to vyriešime.

R: Ako prebieha stretnutie v snoezelene?

M: Najskôr sa so žiakom porozprávame o tom, ako sa má, aký mal týždeň alebo deň a potom robíme rôzne aktivity. Máme na to krásne pomôcky, takže si určite všetci nájdú niečo, čo ich zaujme.

Niečo o vás

R: Čo robíte vo voľnom čase?

**M: Rada športujem , čítam knihy
a pozerám náučné dokumenty .**

R: Bavilo vás študovať ?

M: Áno. Boli to veľmi pekné a nezabudnuteľné roky .

R: Aký máte názor na učiteľov ?

M: Sú to obetaví ľudia, ktorí majú radi svoje povolanie.

R: Kde ste pracovali predtým?

M: Pracovala som 18 v špeciálnej škole v Bratislave.

R: Tešíte sa každý deň do práce?

M: Áno, lebo každý deň je iný.

R: Ste spokojná so svojou prácou?

M: Áno. Veľmi ma moja práca baví a naplňuje.

R: Páči sa vám tu na škole?

M: Áno. Krásna škola v krásnom prostredí.

R: Spravili ste niekedy chybu, ktorú ste oľutovali?

M: Áno, ale dôležité je sa z nich poučiť.

R: Mali ste nejaký sen?

M: Práve ho prežívam : vrátila som sa na rodné miesto Kysuce.

R: Hráte na nejakom hudobnom nástroji?

M: Na zobcovu flautu.

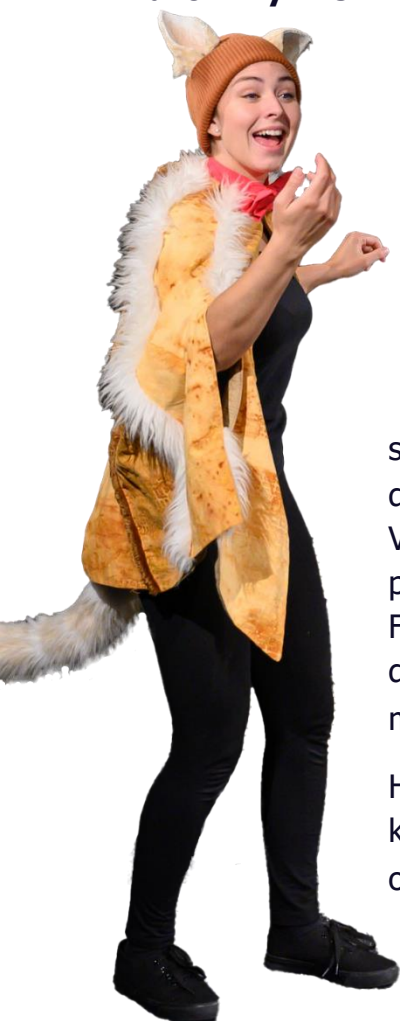

Autorka článku: Eliška Dovalovská

Ako sme boli na predstavení...

Aj keď vo štvrtok 19.10.2023 nepanovalo najkrajšie počasie ale pre nás, žiakov šiesteho a deviateho ročníka, to bol krásny deň. Na pláne sme mali navštíviť predstavenie v Kysuckom Novom Meste, ktoré produkuje Divadelné centrum.

Názov hry znel:

Šli sme tam s tušením, že to bude o nejakom mužovi a jeho mačke. Za pomerne jednoduchým názvom sa skrýval naozaj zaujímavý príbeh. Ide o legendu o skutočnom starostovi Londýna Richardovi Whittingtonovi, ktorá je dodnes patrí medzi najobľúbenejšie v Anglicku.

Príbeh rozpráva o chudobnej sirote menom Dick Whittington, ktorý minul svoje posledné peniaze na mačku Kitty. Spoločne sa vydávajú do Londýna dúfajúc, že tam na nich čaká zlatom vydláždené mesto. No opak je pravdou. V šedi hlavného mesta Británie znejú zvuky zvonov, ktoré Dickovi predpovedajú, že sa z neho raz stane starosta Londýna. Dobrota kupca Fitzwarrena dokazuje, že to čo, nás spája, je silnejšie a väčšie než to, čo nás delí a že vďaka Dickovej priateľke, mačke Kitty, nie sú poklady a bohatstvo marockého sultána ničím nereálnym.

Hoci bol príbeh po anglicky, jeho hráva forma a veselé pesničky nás naviedli k pochopeniu príbehu. Medzi jednotlivými dejstvami nám herci stručne zhrnuli obsah v slovenskom jazyku.

Záverečné zhodnotenie: Príbeh nás zaujal a určite by sme si želali vidieť a počuť viac takých predstavení.

Autorka článku: Tereza Žiaková a Barbora Jančiová

DOD v Kysuckom Novom Meste

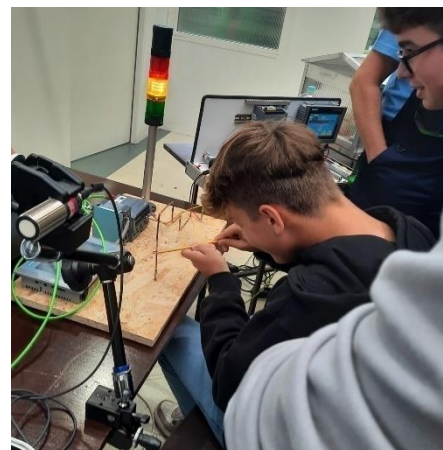
Naši deviataci sa 10.10.2023 vybrali na jeden z prvých dní otvorených dverí na stredných školách, ktoré ich čakajú tento rok. Navštívili Strednú odbornú školu v Kysuckom Novom Meste. Učitelia a majstri odbornej výchovy prezentovali odbory, ktoré sa na škole vyučujú a odpovedali na otázky, týkajúce sa štúdia. Naši žiaci si vyskúšali rôzne činnosti, ktoré sa v daných učebných odboroch vykonávajú. Absolvovali aj prehliadku priestorov školy a dozvedeli sa viac o duálnom vzdelávaní.

Prezentovali sa tam aj firmy, resp. spoločnosti, ktoré ponúkajú práve duálne vzdelávanie a to napr.: Schaeffler Kysuce, spol. s r. o., Kia Slovakia s. r. o. a Scheidt&Bachmann Slovensko s. r. o..

Čo je to duálne vzdelávanie?

- Duálne vzdelávanie je moderný spôsob prípravy na povolanie, v ktorom sa žiak učí, ako premeniť teoretické vedomosti na praktické priamo na pôde zamestnávateľa.
- Celá praktická príprava sa uskutočňuje, na rozdiel od klasického školského spôsobu výučby, v reálnych podmienkach na pracovisku praktického vyučovania, čo je vždy záruka širšieho rozvoja zručností jednotlivca v súlade s požiadavkami trhu práce. Teoretické vzdelávanie zostáva súčasťou výučby na škole.
- V systéme duálneho vzdelávania si mladý človek overuje teoretické poznatky nie na cvičných prácach, ale priamo pri praktickej činnosti na produktívnych prácach súvisiacich s produkciou u zamestnávateľa.

Autorka článku: Barbora Jančiová

Kde by ste chceli žiť?

Renesančné Atény alebo Taliansko, či azda Polynézia?

Ľudia so sklonom občas až prílišne filozofovať a rozoberať všetky možné aspekty života súčasného, budúceho, aj toho minulého sa nepochybne zamýšľali nad tým, v ktorom storočí by chceli žiť.

Atény, 5. storočie pred našim letopočtom :

Nadmieru sa tu darilo divadlu, literatúre, architektúre a umeniu. Ani jedlo nebolo najhoršie – k bežnej strave patrilo ovocie, syr, chlieb namočený vo víne. Aténčania pili víno ku všetkým jedlám, bol to druhý najbežnejší nápoj po vode.

Všetci muži mali rovnaké práva bez ohľadu na to, z akej spoločenskej vrstvy pochádzali – nezáležalo na ich bohatstve ani úrovni vzdelania.

Atény tiež boli patriarchálnou spoločnosťou, takže aj keď sa ženy mohli vzdelávať, očakávalo sa od nich, že sa budú doma starať o muža a deti.

obraz: pohrebná reč aténskeho štátnika Perikla na konci prvého roka peloponézskej vojny.

Renesančné Taliansko:

Po tom, čo čierna smrť (ako ľudia nazývali mor) vyhladila viac ako tretinu ľudí žijúcich v Európe, sa Taliansko vzchopilo a čakalo ho ekonomické, kultúrne a umelecké „znovuzrodenie“.

Štát prosperoval a tak umožnil rozmach aj umeniu a kultúre. Podmienky na život tu boli omnoho lepšie, ale aj tak tu existovala vrstva ľudí, ktorí patrili k priemeru a boli len roľníkmi. Takisto politická moc sa sústredila len medzi bohatými. Otroctvo ešte stále fungovalo a ženy boli podriadené mužom.

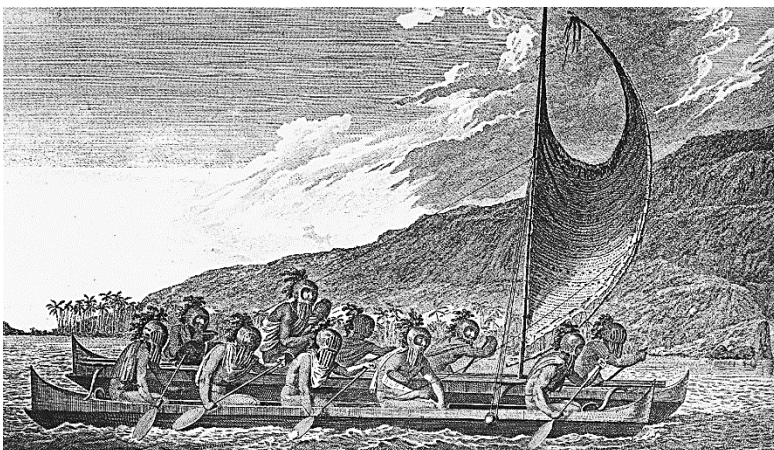
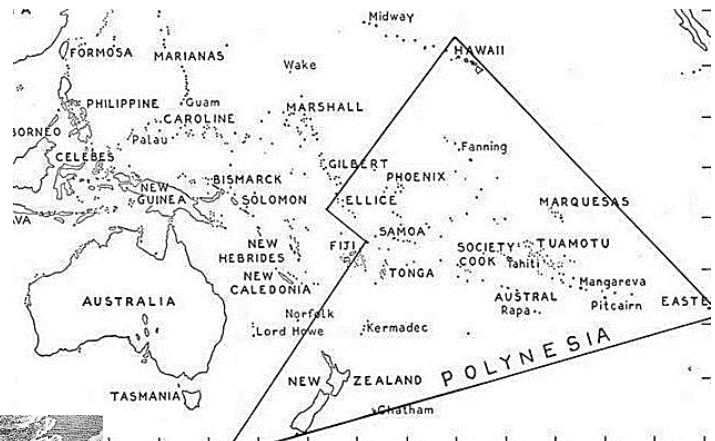

obraz: rieka Ponte Vecchio Lungo Arno, Florencia, Renesancia

Polynézia, 4.storočie:

Veľmi často tu dochádzalo k bojom o územie, a tak sa nie zriedka stalo, že zatiaľ čo bola jedna časť ľudí na mori, po príchode domov na pevninu nežil nikto z ich rodiny a územie zabil niekto iný.

Polynézania boli známi námorníci, ktorí sa plavili po Tichom oceáne a veru nie len tak zbytočne a bezcieľne. Podarilo sa im objaviť Nový Zéland a Veľkonočné ostrovy. A teraz si predstavte, že by ste boli s nimi na lodi a žasli nad tým objavom a krásou objaveného. A to nebolo ani zďaleka všetko, z ostrovov si domov doniesli aj suveníry v podobe nových chutných potravín alebo nových druhov rastlín a zvierat.

obraz: Polynézsky kňazi cestujú cez záliv Kealakekua

Tak kde by ste chceli žiť?

Jesenné fotenie

**Oh autumn, you are divine,
with colors that dance in the vine,
the leaves, they rustle and sway,
as nature's canons, they play.
The trees, they stand so tall.
Their branches, they reach for all.
Oh autumn, you are so dear,
a season that brings us.**

Autorka článku: Laura Ďurčová a Nina Káčeriková

Zručne na bicykli

Jedno stredajšie popoludnie, konkrétne 18.10.2023 sa na našej škole uskutočnila dopravná súťaž "Na bicykli bezpečne". Súťaž bola určená pre prvý stupeň. Žiaci prišli svedomito pripravení s prilbami na hlavu a chuťou súťažiť. Vyskúšali si rôzne disciplíny a vyskúšali svoje cyklistické zručnosti.

Samozrejme, vyhodnotenie malo aj svojich **vít'azov**:

1. Radovan Kaper
2. Patrik Piesecký
3. Lukáš Vitkovský
4. Sofia Ďurčová

Bezpečná jazda na bicykli

Súčasná hustota cestnej premávky je tak veľká, že bicyklovanie sa stáva veľmi nebezpečné! Preto, ak sa dá, na bicyklovanie treba využívať cesty a chodníky pre cyklistov, poľné cesty, lesné cesty a bočné cesty, ktoré sú menej frekventované.

Osoba mladšia ako 10 rokov môže po verejných komunikáciách s výnimkou lesných ciest, poľných ciest a obytných zón jazdiť na bicykli len pod dohľadom osoby staršej ako 15 rokov, ktorá je dostatočne spôsobilá na bezpečný dohľad.

Základné zásady bezpečnej jazdy na bicykli:

- na bicykli sa jazdí pri pravom okraji vozovky, taktiež na cestách a chodníkoch pre cyklistov
- cyklista počas jazdy používa ochrannú prilbu
- cyklisti jazdia jednotlivo za sebou a s dostatočným odstupom
- pri zníženej viditeľnosti sa nesmie jazdiť bez osvetlenia bicykla
- cyklista pri jazde musí mať nohy na pedáloch

Sút'až

o najkrajšiu fotku prvého snehu

- foto posielajte na edupage p. učiteľky Berešíkovej

